

normalt Skattesystem. I anden Forstand er det aldeles ingen Tilfældighed, at de foreliggende Skattelovforslag fremkommer, det hænger paa det nøjeste sammen med de Planer, jeg udviklede ved Fremsettelsen af Nedskæringsforslagene til Finansloven og de øvrige finansielle Forslag, Forslag til Lov om Konjunkturtillæg og Forslag til Lov om Udstedelse af Obligationer til Erhvervelse af indtægtgivende Aktiver; jeg havde hermed et bestemt finansielt Formaal, nemlig det at dække en Underbalance, der er fremkommet ved Indkomst- og Formueskattens Svigten, og ikke alene at dække den, men at tilvejebringe et lignende Beløb til Raadighed paa Tillægsbevillingsloven for 1923—24, som jeg tidligere havde regnet med, men heri mangler paa Grund af den Afgørelse, der blev truffet om Konjunkturtillæget, henved 8,5 Mill. Kr., og disse 8,5 Mill. Kr. maatte da tilvejebringes paa anden Maade. Jeg tror, det ærede Medlem maa indrømme, der er meget god Konsekvens i det.

Det ærede Medlem mente, at man var kommet ind paa en ganske vilkaarlig Udvidelse af Luksustoldbegrebet. Nu er det ikke min Hensigt at indlede en Diskussion med det ærede Medlem om, hvad Luksus er, den Slags akademiske Diskussioner hører ikke hjemme i en Rigsdag. Der kan være forskellige Opfattelser af, hvad der bør kaldes Luksus, men jeg tror dog, at det gennem mange Aar har været fastslaaet i den offentlige Mening, at Varer som bajersk Øl, Tobak og Vin, er, hvad man i daglig Tale kalder for Luksus, hvorimod Varer som Kaffe og Te i den Grad er gaaet ind i det almindelige Husholdningsforbrug for voksne og Børn, for Kvinder og Mænd, for fattige og rige over det hele Land, at disse Varer, som jeg ganske vist indrømmer i sin Tid nærmest maatte betegnes som Luksus, forlængst har mistet den Luksuskarakter, de andre Varer efter min Mening endnu bevarer. Derfor gør jeg for mit Vedkommende en bestemt Forskel paa Kaffe, Te og lignende Drikke og Tobak, bajersk Øl, Brændevin, Vin, Whisky o. s. v. Dertil kommer ogsaa, at man er berettiget til at skelne noget mellem Varernes hygiejniske Stilling, hygiejniske Værdi, og der er det ogsaa en gammel rodfæstet Opfattelse, at Alkoholforbruget er noget, man ikke behøver at være saa øm over, thi hvis en forstærket Beskatning skulde føre til en Indskrænkning deri, vilde det paa den anden Side have en heldig Indflydelse. Jeg kan altsaa berolige det ærede Medlem med Hensyn til Regeringens Plan med Hensyn til Kaffe- og Told, det

tænker vi aldeles ikke paa, vi tænker ikke paa at følge det glørværdige Eksempel, der er givet af den socialdemokratiske Regering i Sverige, at flerdoble Kaffetolden, det vil vi holde os borte fra, og jeg tror heller ikke, vi vil gøre det med Tetolden.

Det ærede Medlem klagede over, at Luksustolden nu skulde gøres permanent. Ja, permanent og permanent, vi er jo kommet ind i en Periode, hvor Toldlove er noget mindre stabile, end de tidligere har været, hvor vi næsten hvert eneste Aar retter ikke saa lidt i Toldloven. Det er ogsaa i den Henseende en mere almindelig europæisk Strømning, vi er kommet ind i. Danmark har nærmest i tidligere Tid indtaget en Særstilling ved sine, om jeg saa maa sige, monumentale Toldlove, der stod i 2—3 Menne-skealdr, medens man andre Steder ikke nærede denne Respekt for en Toldlov med Hensyn til Uforanderlighed, som man her gjorde, men tværtimod betragtede Toldlove som noget af det, der hyppigst maa veksle efter Konjunkturerne. Jeg tror ogsaa, man vil komme mere og mere ind paa dette her i Landet. Jeg tror, det er praktisk at indarbejde Luksustolden i den øvrige Toldlov, fordi vi nu har saa mange forskellige Toldbestemmelser, at kun en Fagmand rigtig kan tumle dem. Ogsaa i en anden Henseende er det rigtigt at give Loven en mere permanent Karakter, fordi man kan sige, at med den stadige Tendens til Synken i Udbyttet af Indkomst- og Formueskatten og med de finansielle Forhold i Almindelighed for Øje, som vil komme i de Aar, vi kan overskue, vil der være Brug for denne Merindtægt af ca. 7 Millioner.

Det ærede Medlem vilde have en kategorisk Erklæring fra mig, om jeg vilde fremsætte et Toldlovsforslag til næste Aar eller ej. Jeg vil gentage, hvad jeg tidligere har sagt, at jeg ikke Aar efter Aar og heller ikke næste Aar agter at fremsætte en Toldlov, som der ikke er Udsigt til at faa vedtaget. Og det forekommer mig ogsaa, at Udsigten til Vedtagelse af det Toldlovsforslag, som jeg har indbragt, er blevet betydelig forringet i det sidste Aar. Kløften mellem de forskellige Anskuelser har udvidet sig, der har været en stigende Modstand fra Industriens Side, og der har ogsaa været nogen Modstand fra Landboforeningernes Side, idet man der har opstillet den Fordring, at den Toldreform, vi skal have, absolut ikke maa føre til Forhøjelse paa noget Punkt, og hvis den ikke maa det, kan der ikke være Tale om en Toldlov, der bygger paa Værditoldprincippet, det er ganske givet. En saadan Udtalelse viser jo, at Sindene maaske heller